

ס' מ"י פ"י מ"י
ס' מ"י פ"י מ"י
כ"א ב' ש"י ס' ה"א

מקובל דלא כחוליה
מקובל דלא כחוליה
מקובל דלא כחוליה

מקובל דלא כחוליה
מקובל דלא כחוליה
מקובל דלא כחוליה

לא קאי ואלו' דברק דס' חטאת (למנין דף נ"ג) חקן (י"ח) חזרה אחת
לכל החטאות היינו בזמנא דכתיבא דהס' אשר זה מדמה על הגדר
ומיהו איכא דאית ליה דך סברא ל' שמעון ברבי שמסס ממחה
(דף נ"ג) ואל"ס למה לי למכתב בחטאת חלב עטובא בכל עבודות
לכתוב בחזרה וימא מה שלמים לא
חלקת (י"ח) למנהו חף חטאת לא-חולוק
כדקאמר לעיל ו"ל דכי האי גוונא
זמין טרחה ליה קרא וכחב ח"ג
אחי לדרשא אחינא ואל"ס מנה לן
בחטאת מיר עטובא בשעי בעלים
ויס לומר מחטאת חטאתו חט"ג
לעיל לא קאי עיקר פירכא סמוך
ארתו מי גמירי מהרדי :

חטאת דעבודת כוכבים אחיה
מחטאת חלב שכן כרת
כמותה. יס ספרים שכתיב בהן חטאת
דעבודת כוכבים וטומאת מקדש
וקדשו ואינו נראה דלע"ג דכרת
כמותה מכל מקום איכא לנפרך מה
לחטאת חלב שכן אינה באה בדלות
דפרסיקין לעיל גבי חטאת מזורע :

שמיעת קול - ילל כתיב
מגן עטובא אבל כתיב לחטאת על
דברים אחרים ואין כך כלום :
(ג' ס"ה) **הנהך** טוליה חטין כמה
הגד כחן. הקשה רבינו חס מה
להך שכן אין בחין דדלי ללות חטאת
בהך ומיך כיון דדלי ללות גופיה
פסולה שלא לשמה כגן היינו ממחה
חוטא דפסולה שלא לשמה כדכתיב ברש
מנחת (דף ג') ומפיך לן מדכתיב כי
חטאת היא חין סברא שמה שבחין
דדלי ללות יגרום להם בעשירות
ליות כשירי שלם לעין כיון שהדלי
ללות עמין פסול וקשה ח"כ לעיל
דפרך גבי מזורע מה להך שכן
אין בחין דלות חטאת במזורע מאי
קשיא והלא ללות גנן היינו חטאת
העוף וחטאת העוף פסולה שלא

לשמה כדכתיב דברק קדשי קדשים (למנין דף סד) ומפיך ליה בחזרת
הגים מחטאת היא חיון דפסולה דלות יחף י"ה לגרום בעשירות
הכשר שלא לשמה (ג' ח' חס) חטאת חלב למה משלמים
בהיקש למנהו והכי ילפי' שאר חטאות כמה הגד הא בעיח היא
למנין פרק חזרה מקומן (דף ג') אי דבר הלמד בהיקש חזר ומלמד
בבבין אכ לאו פירכא היא כלל דכולהו חטאות ימי ילפי' למנהו משלמים
ולעבב הוא דילפינן בשאר חטאות מהך דכתיב עטובא בגופייהו ואם
חטאת וחטאות הגזר כגון שעירי ראשי קדשים ומעדות מנלן היא
לא ארת כמה הגד למה להך שכן שעי בעלים פוסל בהן מה שאין
כן בקרבן כבור כדאמר לעיל (דף ד') דכתיב עטובא בחטאת ואלו
כבידול חט"ג דלא שייך שעי בעלים כבור מ"מ פירכא טובה היא
כדאשכחן בפ"ק דקדושין (דף ה') מה לבקש שכן פודין זו הקדשות
ומעבד שני חטאת בחופה וכן פרק החובל (ב"ק דף פ"ח) מה לאשה
שאנה בזמנה ועוד קשה חטאות פנימות רבי שמעון דלחמך כל
שחט על מזבח החיון חין זו משום פיגול איכא למיפרך מה להך
שחט פיגול פוסל בהן חטאת הפנימות חין לומר דכפר האשכחן
דבר של כבור כתיב חטאת הקהל היא ודריש מינה כה"כ שפסול שלא
לשמו חס כן אשכחן כבור וגם פנימי לעבב ולמנהו ילפינן משלמים :

הגדה בשאר ימות השנה לשלם עטובא פסול. היינו קודם הפסח דבעי
עקירה או כגון דגדחו בעלים לפסח שני אבל ח"כ לא
דפסח בשאר ימות השנה לשלם עטובא פסול שפסח קשית (ס'
כדאמר בפ' תמיד קדושין (פסחים דף סד) ובפ' שחיטת חזן (דף נ"ג)
לשמו פסול (כחוב) בקונטרס דלא חזו בו) למילתייהו ורבינו ש"י
בין הערבים וכמה פעמים שנה הכתיב בקביעות זמנו באי"ב ע"ד בין הערבים וסוגיא דה"ש"ס גמי משמע לקמן בגמרא ("'
הפסח ששחטו שחית דמזבין הערבים נפיק ואין לומר דנפיק מדרשין הגא לזבח שלמים שלריך שיעקר לזבח שלמים דרילמא
הי מני למנהו אבל לעבב לא : **ואם** מן הגלון קרבעו. פי' בקונטרס לאו קרא יתירא דריש אלא ממשמעות דקרא שחטת ליה הכי
וחו תימא דאי לא כחן מייית קרא יתירא מנה ליה לזקוקי פסח וגרלה דמיתורא דריש דלא הוא לריך למכתב לזבח השלמים דאשלמים
קרא ונ"ל דכדכתיב דריש כשכ לזכות פסח חלילה ופירש רבינו ש"י דמיתורא דמזכתיב בתר הכי בשלמים ואם מן העוף קרבעו מכלל
דלא השתא איירי בכשכ וה"ל מל מדכתיב איירי לעיל אם מן העוף קרבעו מכלל דכתיב חטאת חלב עטובא ואלו חטאת חלב עטובא
ברוך : **אי** הוא כחב לזבח השלמים כדקאמר. הוא ליה למימר אי הוא כחב כען לזבח כדקאמר דשלמים לא לריך כלל : **אריא** לזבח
רביא הוא. משמע ליה לגמורא שאר רביא כדאמר (ב"ק דף ג' א.) ככל כללא כל רביא דמשמע ליה לחלק בין כל לכלל הילכך
לא דרשין ליה בכללא ופירכא אלא בריבא ומיעט ובקונטרס האריך בפירושו :

חטאת דעבודת כוכבים (ה) (ה) ודשמיעת
הקול ובמיו שפתים וטומאת מקדש וקדשו
דלא כתיב בהו מגלן : **חטאת** דעבודת כוכבים
אחיה מחטאת חלב שכן כרת כמותה והנהך
כולהו אחיין במה הצד : חנו רבנן **פסח** **במנו**
לשמו כשר **שלם** **פסול** **לזבח שאר ימות**
השנה **לשמו פסול** **שלם** **לשמו בשאר** (של"ו)
כבאיין **ממה"ד** **בז"א** **ב"א** **סימן** **מנא** **הני**
כירא **אמר** **פסח** **דשמו** **אמר** **קרא** **י** **ואם**
מן הצאן קרבנו לזבח שלמים לה' דבר הבא
מן הצאן יהא לזבח שלמים (ג') **שלמים**
אין מדי אדרינא לא אמר רבי אילא א"ר יוחנן
לזבח דרבות כל זבחה **ואם** (ד') **לזבח** **דשחיט**
דל' להי כמותה דהי כתיב **שלמים** **וזבח**
כדקאמר השתא דכתיב לזבח שלמים לכל
דשחיט ליה שלמים להי **ואם** **לזבח** **כלל**
שלמים פרט כלל ופרט אין בכלל אלא מה
שבפרט שלמים אין מדי אדרינא לא לה'
הדר וכלל **בתורה** ר' יעקב מנהר פקוד הא
לא דמי (ז') כללא בתרא לכללא קמא **כללא**
קמא מד' זבחים ותו לא **כללא** בתרא לה' כל
דלה' ואפי' (ח') לעופות ואפי' למנחות **קמא**
דבי רבי ישמעאל (ו') בכללי ופרטי (ה') דר' ישיבי
האי גוונא) **כלל** ופרט **וכלל** אי אתה דן אלא
בעין הפרט **מה** **הפירוש** שהוא שלא
לשמו וכשר **אף** **כל** שהוא שלא לשמו וכשר
מה **הפירוש** דבר הבא בנדר ובנדבה
אף כל הבא בנדר ובנדבה עולה ושלמים אין
חטאת ואשם לא **לזבח** **לזבח** **רביא** הוא
לכל **דשחיט** ליה להי כמותה **א"ר** **אבין**
דוחין

שחטו לשם שלמים ליתכשר אבל שחטו לשם עולה
לפסול וביריחא קמי' שלא לשמו - שר' ואפי' שחטו לשם עולה
או לשם חטאת : לזבח. קרא יתירא הוא דמני למכתב לשלמים :
איפא לכל דשחיט לפוי כותים. יד' שחטו לשם עולה יהא עולה
דהא אחרבי ליה כל זבח : **ה"ג** **אי** **פסח** **לזבח** **לזבח** **דשחיט**
אפרס. דאי כחב הכי הוא משמע יהא שלמים או פסח זבח :
שחטא דכתיב לזבח שלמים. הכי משמע לכל זבח שחיבתו לשמו
שלמים יהיה : **ואיפא** **לזבח** **כלל** **פוי**. אמר דריש להאי זבח שלמים
הכי דרוש הכי דבר הנח מן הגלון יהא לכל הזבחים כלל שכשר שלא
לשמו. כי דבר כחב שלמים פרט- שלא **הכתיבו** **בעקירת** **שמו** **אלף**
א"כ **שחטו** **לשלמים** **אבל** **שחטו** **לזבח** **פסול** : **ואפי'** **זו** **לזכות** .
שחטו לשם (ח) **אשם** **אשם** : אף על ששם שלא לשמו. ילא לשמו :
ששם ואשם לא. שחטו לשם חטאת ואשם יהא פסול אפי'ו
לשלמים : **אלף** **לזבח** **דריא** **סוא**. איט נאון ולא דרשי' ליה בכלל
ופרט שאין כללות ופרטות בחין מרביו לזבח חלל ממשמעות התקראות
ובגן (ב"ק דף ג' א.) ככל אשר תזוה נפשך כלל (פ) וכן מן ההמה
כלל בקר ולאן פקע אבל לזבח שלמים שחי תזבות דבוקות הן
כאילו כתיב לזבח (ס') **לשלמים** וקרא יתירא בעלמא הוא, דהוא מני
למכתב זו לשלמים וכל מקרא של לשון יתירא איט לכלל ופרט אלא
לרבות וממאן דכתיב לשלמים חזב רמי דאיתרבו ליה הזבחים :
דוחין

למה כדכתיב דברק קדשי קדשים (למנין דף סד) ומפיך ליה בחזרת
הגים מחטאת היא חיון דפסולה דלות יחף י"ה לגרום בעשירות
הכשר שלא לשמה (ג' ח' חס) חטאת חלב למה משלמים
בהיקש למנהו והכי ילפי' שאר חטאות כמה הגד הא בעיח היא
למנין פרק חזרה מקומן (דף ג') אי דבר הלמד בהיקש חזר ומלמד
בבבין אכ לאו פירכא היא כלל דכולהו חטאות ימי ילפי' למנהו משלמים
ולעבב הוא דילפינן בשאר חטאות מהך דכתיב עטובא בגופייהו ואם
חטאת וחטאות הגזר כגון שעירי ראשי קדשים ומעדות מנלן היא
לא ארת כמה הגד למה להך שכן שעי בעלים פוסל בהן מה שאין
כן בקרבן כבור כדאמר לעיל (דף ד') דכתיב עטובא בחטאת ואלו
כבידול חט"ג דלא שייך שעי בעלים כבור מ"מ פירכא טובה היא
כדאשכחן בפ"ק דקדושין (דף ה') מה לבקש שכן פודין זו הקדשות
ומעבד שני חטאת בחופה וכן פרק החובל (ב"ק דף פ"ח) מה לאשה
שאנה בזמנה ועוד קשה חטאות פנימות רבי שמעון דלחמך כל
שחט על מזבח החיון חין זו משום פיגול איכא למיפרך מה להך
שחט פיגול פוסל בהן חטאת הפנימות חין לומר דכפר האשכחן
דבר של כבור כתיב חטאת הקהל היא ודריש מינה כה"כ שפסול שלא
לשמו חס כן אשכחן כבור וגם פנימי לעבב ולמנהו ילפינן משלמים :

חטאת דעבודת כוכבים. לכתוב בפ' שלם לך ולא כתיב בחי' עניינא
וכן חטאת דשמיעת הקול לא כתיב בהוא עניינא דהוא עניינא
בחטאת דשגגה כח קיימא כדילפינן בהוריות (דף ג') : **שמיעת קול** .
שבעת העדות ושבעת קול אלה (שמיעת ח) הקול ושבעת ביטוי
תורה אור וטומאת מקדש וקדשו כדכתיב עניינא
כתיב בקרבן עולה ויורד (ט) ושבעת
קול אלה כי נפש כי חטבע לבטא
או נפש אשר חטע וגו' ומתקמא לה
במסכת שבעות בטומאת מקדש
וקדשו : **אפי' בנפס** **פסל** . מחטאת
חלב וחטאת מזר ולטרע דכי פרקת
מה לחטאת חלב שכן כרת חטאת
מיר ומזרע ויכחמה לחטאת מזר
ומזרע שכן יס עמאן דמיס אחרים
חטאת חלב וטומאה חלב השוה שבהן י'
כ' אף אי אביא חטאת דשמיעת
הקול ומחטאת חלב וחרא מהני לא
אחיה לחי מחטאת חלב ומחטאת מזר
איכא למיפרך מה להגד השוה שבהן
שכן אינן בחין דלות חטאת בשבעות
ביטוי חטאת בעולה ויורד **ח** מחטאת
חלב ומחטאת מזרע איכא למיפרך מה
להגד השוה שבהן שכן אינן בשאלה
חטאת בשבעה ששעה בשאלה : **שלא**
לשמו פסול כדאמר' (לעיל דף ג') :
בשאר ימות השנה לשמו פסול (י') .
כדאמר' חס' פסח' (דף ס"א) .
שחטו קודם חטות פסול דכתיב בין
הערבים וכמה פעמים שנה הכתיב
בקביעות זמנו ב"ד בין הערבים :
שלא לשמו פסל . כדמפרש ואולי :
פסחי מיני . דכשאר ימות השנה
שלא לשמו כשר : **ואם פסול קרבנו**
כ"ד : לזו קרא יתירא קא דריש אלא
י' משמעותא דקרא משמע ליה הכי
ואם י' דבר הבא מן הגלון (ז') דהיינו
פסח שאיט בא אלא מן הגלון היה
קרבנו הכי הוא לזבח שלמים ועל
כך שחטו קאמר דאי בזמנא
היא ילפינן ליה לעיל דפסול : **ואיפא**
שחטו לשם שלמים ליתכשר אבל שחטו לשם עולה
לפסול וביריחא קמי' שלא לשמו - שר' ואפי' שחטו לשם עולה
או לשם חטאת : לזבח. קרא יתירא הוא דמני למכתב לשלמים :
איפא לכל דשחיט לפוי כותים. יד' שחטו לשם עולה יהא עולה
דהא אחרבי ליה כל זבח : **ה"ג** **אי** **פסח** **לזבח** **לזבח** **דשחיט**
אפרס. דאי כחב הכי הוא משמע יהא שלמים או פסח זבח :
שחטא דכתיב לזבח שלמים. הכי משמע לכל זבח שחיבתו לשמו
שלמים יהיה : **ואיפא** **לזבח** **כלל** **פוי**. אמר דריש להאי זבח שלמים
הכי דרוש הכי דבר הנח מן הגלון יהא לכל הזבחים כלל שכשר שלא
לשמו. כי דבר כחב שלמים פרט- שלא **הכתיבו** **בעקירת** **שמו** **אלף**
א"כ **שחטו** **לשלמים** **אבל** **שחטו** **לזבח** **פסול** : **ואפי'** **זו** **לזכות** .
שחטו לשם (ח) **אשם** **אשם** : אף על ששם שלא לשמו. ילא לשמו :
ששם ואשם לא. שחטו לשם חטאת ואשם יהא פסול אפי'ו
לשלמים : **אלף** **לזבח** **דריא** **סוא**. איט נאון ולא דרשי' ליה בכלל
ופרט שאין כללות ופרטות בחין מרביו לזבח חלל ממשמעות התקראות
ובגן (ב"ק דף ג' א.) ככל אשר תזוה נפשך כלל (פ) וכן מן ההמה
כלל בקר ולאן פקע אבל לזבח שלמים שחי תזבות דבוקות הן
כאילו כתיב לזבח (ס') **לשלמים** וקרא יתירא בעלמא הוא, דהוא מני
למכתב זו לשלמים וכל מקרא של לשון יתירא איט לכלל ופרט אלא
לרבות וממאן דכתיב לשלמים חזב רמי דאיתרבו ליה הזבחים :
דוחין

למה כדכתיב דברק קדשי קדשים (למנין דף סד) ומפיך ליה בחזרת
הגים מחטאת היא חיון דפסולה דלות יחף י"ה לגרום בעשירות
הכשר שלא לשמה (ג' ח' חס) חטאת חלב למה משלמים
בהיקש למנהו והכי ילפי' שאר חטאות כמה הגד הא בעיח היא
למנין פרק חזרה מקומן (דף ג') אי דבר הלמד בהיקש חזר ומלמד
בבבין אכ לאו פירכא היא כלל דכולהו חטאות ימי ילפי' למנהו משלמים
ולעבב הוא דילפינן בשאר חטאות מהך דכתיב עטובא בגופייהו ואם
חטאת וחטאות הגזר כגון שעירי ראשי קדשים ומעדות מנלן היא
לא ארת כמה הגד למה להך שכן שעי בעלים פוסל בהן מה שאין
כן בקרבן כבור כדאמר לעיל (דף ד') דכתיב עטובא בחטאת ואלו
כבידול חט"ג דלא שייך שעי בעלים כבור מ"מ פירכא טובה היא
כדאשכחן בפ"ק דקדושין (דף ה') מה לבקש שכן פודין זו הקדשות
ומעבד שני חטאת בחופה וכן פרק החובל (ב"ק דף פ"ח) מה לאשה
שאנה בזמנה ועוד קשה חטאות פנימות רבי שמעון דלחמך כל
שחט על מזבח החיון חין זו משום פיגול איכא למיפרך מה להך
שחט פיגול פוסל בהן חטאת הפנימות חין לומר דכפר האשכחן
דבר של כבור כתיב חטאת הקהל היא ודריש מינה כה"כ שפסול שלא
לשמו חס כן אשכחן כבור וגם פנימי לעבב ולמנהו ילפינן משלמים :

חטאת דעבודת כוכבים. לכתוב בפ' שלם לך ולא כתיב בחי' עניינא
וכן חטאת דשמיעת הקול לא כתיב בהוא עניינא דהוא עניינא
בחטאת דשגגה כח קיימא כדילפינן בהוריות (דף ג') : **שמיעת קול** .
שבעת העדות ושבעת קול אלה (שמיעת ח) הקול ושבעת ביטוי
תורה אור וטומאת מקדש וקדשו כדכתיב עניינא
כתיב בקרבן עולה ויורד (ט) ושבעת
קול אלה כי נפש כי חטבע לבטא
או נפש אשר חטע וגו' ומתקמא לה
במסכת שבעות בטומאת מקדש
וקדשו : **אפי' בנפס** **פסל** . מחטאת
חלב וחטאת מזר ולטרע דכי פרקת
מה לחטאת חלב שכן כרת חטאת
מיר ומזרע ויכחמה לחטאת מזר
ומזרע שכן יס עמאן דמיס אחרים
חטאת חלב וטומאה חלב השוה שבהן י'
כ' אף אי אביא חטאת דשמיעת
הקול ומחטאת חלב וחרא מהני לא
אחיה לחי מחטאת חלב ומחטאת מזר
איכא למיפרך מה להגד השוה שבהן
שכן אינן בחין דלות חטאת בשבעות
ביטוי חטאת בעולה ויורד **ח** מחטאת
חלב ומחטאת מזרע איכא למיפרך מה
להגד השוה שבהן שכן אינן בשאלה
חטאת בשבעה ששעה בשאלה : **שלא**
לשמו פסול כדאמר' (לעיל דף ג') :
בשאר ימות השנה לשמו פסול (י') .
כדאמר' חס' פסח' (דף ס"א) .
שחטו קודם חטות פסול דכתיב בין
הערבים וכמה פעמים שנה הכתיב
בקביעות זמנו ב"ד בין הערבים :
שלא לשמו פסל . כדמפרש ואולי :
פסחי מיני . דכשאר ימות השנה
שלא לשמו כשר : **ואם פסול קרבנו**
כ"ד : לזו קרא יתירא קא דריש אלא
י' משמעותא דקרא משמע ליה הכי
ואם י' דבר הבא מן הגלון (ז') דהיינו
פסח שאיט בא אלא מן הגלון היה
קרבנו הכי הוא לזבח שלמים ועל
כך שחטו קאמר דאי בזמנא
היא ילפינן ליה לעיל דפסול : **ואיפא**
שחטו לשם שלמים ליתכשר אבל שחטו לשם עולה
לפסול וביריחא קמי' שלא לשמו - שר' ואפי' שחטו לשם עולה
או לשם חטאת : לזבח. קרא יתירא הוא דמני למכתב לשלמים :
איפא לכל דשחיט לפוי כותים. יד' שחטו לשם עולה יהא עולה
דהא אחרבי ליה כל זבח : **ה"ג** **אי** **פסח** **לזבח** **לזבח** **דשחיט**
אפרס. דאי כחב הכי הוא משמע יהא שלמים או פסח זבח :
שחטא דכתיב לזבח שלמים. הכי משמע לכל זבח שחיבתו לשמו
שלמים יהיה : **ואיפא** **לזבח** **כלל** **פוי**. אמר דריש להאי זבח שלמים
הכי דרוש הכי דבר הנח מן הגלון יהא לכל הזבחים כלל שכשר שלא
לשמו. כי דבר כחב שלמים פרט- שלא **הכתיבו** **בעקירת** **שמו** **אלף**
א"כ **שחטו** **לשלמים** **אבל** **שחטו** **לזבח** **פסול** : **ואפי'** **זו** **לזכות** .
שחטו לשם (ח) **אשם** **אשם** : אף על ששם שלא לשמו. ילא לשמו :
ששם ואשם לא. שחטו לשם חטאת ואשם יהא פסול אפי'ו
לשלמים : **אלף** **לזבח** **דריא** **סוא**. איט נאון ולא דרשי' ליה בכלל
ופרט שאין כללות ופרטות בחין מרביו לזבח חלל ממשמעות התקראות
ובגן (ב"ק דף ג' א.) ככל אשר תזוה נפשך כלל (פ) וכן מן ההמה
כלל בקר ולאן פקע אבל לזבח שלמים שחי תזבות דבוקות הן
כאילו כתיב לזבח (ס') **לשלמים** וקרא יתירא בעלמא הוא, דהוא מני
למכתב זו לשלמים וכל מקרא של לשון יתירא איט לכלל ופרט אלא
לרבות וממאן דכתיב לשלמים חזב רמי דאיתרבו ליה הזבחים :
דוחין

למה כדכתיב דברק קדשי קדשים (למנין דף סד) ומפיך ליה בחזרת
הגים מחטאת היא חיון דפסולה דלות יחף י"ה לגרום בעשירות
הכשר שלא לשמה (ג' ח' חס) חטאת חלב למה משלמים
בהיקש למנהו והכי ילפי' שאר חטאות כמה הגד הא בעיח היא
למנין פרק חזרה מקומן (דף ג') אי דבר הלמד בהיקש חזר ומלמד
בבבין אכ לאו פירכא היא כלל דכולהו חטאות ימי ילפי' למנהו משלמים
ולעבב הוא דילפינן בשאר חטאות מהך דכתיב עטובא בגופייהו ואם
חטאת וחטאות הגזר כגון שעירי ראשי קדשים ומעדות מנלן היא
לא ארת כמה הגד למה להך שכן שעי בעלים פוסל בהן מה שאין
כן בקרבן כבור כדאמר לעיל (דף ד') דכתיב עטובא בחטאת ואלו
כבידול חט"ג דלא שייך שעי בעלים כבור מ"מ פירכא טובה היא
כדאשכחן בפ"ק דקדושין (דף ה') מה לבקש שכן פודין זו הקדשות
ומעבד שני חטאת בחופה וכן פרק החובל (ב"ק דף פ"ח) מה לאשה
שאנה בזמנה ועוד קשה חטאות פנימות רבי שמעון דלחמך כל
שחט על מזבח החיון חין זו משום פיגול איכא למיפרך מה להך
שחט פיגול פוסל בהן חטאת הפנימות חין לומר דכפר האשכחן
דבר של כבור כתיב חטאת הקהל היא ודריש מינה כה"כ שפסול שלא
לשמו חס כן אשכחן כבור וגם פנימי לעבב ולמנהו ילפינן משלמים :

חטאת דעבודת כוכבים. לכתוב בפ' שלם לך ולא כתיב בחי' עניינא
וכן חטאת דשמיעת הקול לא כתיב בהוא עניינא דהוא עניינא
בחטאת דשגגה כח קיימא כדילפינן בהוריות (דף ג') : **שמיעת קול** .
שבעת העדות ושבעת קול אלה (שמיעת ח) הקול ושבעת ביטוי
תורה אור וטומאת מקדש וקדשו כדכתיב עניינא
כתיב בקרבן עולה ויורד (ט) ושבעת
קול אלה כי נפש כי חטבע לבטא
או נפש אשר חטע וגו' ומתקמא לה
במסכת שבעות בטומאת מקדש
וקדשו : **אפי' בנפס** **פסל** . מחטאת
חלב וחטאת מזר ולטרע דכי פרקת
מה לחטאת חלב שכן כרת חטאת
מיר ומזרע ויכחמה לחטאת מזר
ומזרע שכן יס עמאן דמיס אחרים
חטאת חלב וטומאה חלב השוה שבהן י'
כ' אף אי אביא חטאת דשמיעת
הקול ומחטאת חלב וחרא מהני לא
אחיה לחי מחטאת חלב ומחטאת מזר
איכא למיפרך מה להגד השוה שבהן
שכן אינן בחין דלות חטאת בשבעות
ביטוי חטאת בעולה ויורד **ח** מחטאת
חלב ומחטאת מזרע איכא למיפרך מה
להגד השוה שבהן שכן אינן בשאלה
חטאת בשבעה ששעה בשאלה : **שלא**
לשמו פסול כדאמר' (לעיל דף ג') :
בשאר ימות השנה לשמו פסול (י') .
כדאמר' חס' פסח' (דף ס"א) .
שחטו קודם חטות פסול דכתיב בין
הערבים וכמה פעמים שנה הכתיב
בקביעות זמנו ב"ד בין הערבים :
שלא לשמו פסל . כדמפרש ואולי :
פסחי מיני . דכשאר ימות השנה
שלא לשמו כשר : **ואם פסול קרבנו**
כ"ד : לזו קרא יתירא קא דריש אלא
י' משמעותא דקרא משמע ליה הכי
ואם י' דבר הבא מן הגלון (ז') דהיינו
פסח שאיט בא אלא מן הגלון היה
קרבנו הכי הוא לזבח שלמים ועל
כך שחטו קאמר דאי בזמנא
היא ילפינן ליה לעיל דפסול : **ואיפא**
שחטו לשם שלמים ליתכשר אבל שחטו לשם עולה
לפסול וביריחא קמי' שלא לשמו - שר' ואפי' שחטו לשם עולה
או לשם חטאת : לזבח. קרא יתירא הוא דמני למכתב לשלמים :
איפא לכל דשחיט לפוי כותים. יד' שחטו לשם עולה יהא עולה
דהא אחרבי ליה כל זבח : **ה"ג** **אי** **פסח** **לזבח** **לזבח** **דשחיט**
אפרס. דאי כחב הכי הוא משמע יהא שלמים או פסח זבח :
שחטא דכתיב לזבח שלמים. הכי משמע לכל זבח שחיבתו לשמו
שלמים יהיה : **ואיפא** **לזבח** **כלל** **פוי**. אמר דריש להאי זבח שלמים
הכי דרוש הכי דבר הנח מן הגלון יהא לכל הזבחים כלל שכשר שלא
לשמו. כי דבר כחב שלמים פרט- שלא **הכתיבו** **בעקירת** **שמו** **אלף**
א"כ **שחטו** **לשלמים** **אבל** **שחטו** **לזבח** **פסול** : **ואפי'** **זו** **לזכות** .
שחטו לשם (ח) **אשם** **אשם** : אף על ששם שלא לשמו. ילא לשמו :
ששם ואשם לא. שחטו לשם חטאת ואשם יהא פסול אפי'ו
לשלמים : **אלף** **לזבח** **דריא** **סוא**. איט נאון ולא דרשי' ליה בכלל
ופרט שאין כללות ופרטות בחין מרביו לזבח חלל ממשמעות התקראות
ובגן (ב"ק דף ג' א.) ככל אשר תזוה נפשך כלל (פ) וכן מן ההמה
כלל בקר ולאן פקע אבל לזבח שלמים שחי תזבות דבוקות הן
כאילו כתיב לזבח (ס') **לשלמים** וקרא יתירא בעלמא הוא, דהוא מני
למכתב זו לשלמים וכל מקרא של לשון יתירא איט לכלל ופרט אלא
לרבות וממאן דכתיב לשלמים חזב רמי דאיתרבו ליה הזבחים :
דוחין

למה כדכתיב דברק קדשי קדשים (למנין דף סד) ומפיך ליה בחזרת
הגים מחטאת היא חיון דפסולה דלות יחף י"ה לגרום בעשירות
הכשר שלא לשמה (ג' ח' חס) חטאת חלב למה משלמים
בהיקש למנהו והכי ילפי' שאר חטאות כמה הגד הא בעיח היא
למנין פרק חזרה מקומן (דף ג') אי דבר הלמד בהיקש חזר ומלמד
בבבין אכ לאו פירכא היא כלל דכולהו חטאות ימי ילפי' למנהו משלמים
ולעבב הוא דילפינן בשאר חטאות מהך דכתיב עטובא בגופייהו ואם
חטאת וחטאות הגזר כגון שעירי ראשי קדשים ומעדות מנלן היא
לא ארת כמה הגד למה להך שכן שעי בעלים פוסל בהן מה שאין
כן בקרבן כבור כדאמר לעיל (דף ד') דכתיב עטובא בחטאת ואלו
כבידול חט"ג דלא שייך שעי בעלים כבור מ"מ פירכא טובה היא
כדאשכחן בפ"ק דקדושין (דף ה') מה לבקש שכן פודין זו הקדשות
ומעבד שני חטאת בחופה וכן פרק החובל (ב"ק דף פ"ח) מה לאשה
שאנה בזמנה ועוד קשה חטאות פנימות רבי שמעון דלחמך כל
שחט על מזבח החיון חין זו משום פיגול איכא למיפרך מה להך
שחט פיגול פוסל בהן חטאת הפנימות חין לומר דכפר האשכחן
דבר של כבור כתיב חטאת הקהל היא ודריש מינה כה"כ שפסול שלא
לשמו חס כן אשכחן כבור וגם פנימי לעבב ולמנהו ילפינן משלמים :

ס' מ"י פ"י מ"י
ס' מ"י פ"י מ"י
כ"א ב' ש"י ס' ה"א

מקובל דלא כחוליה
מקובל דלא כחוליה
מקובל דלא כחוליה

מקובל דלא כחוליה
מקובל דלא כחוליה
מקובל דלא כחוליה

מקובל דלא כחוליה

מקובל דלא כחוליה

מקובל דלא כחוליה

מקובל דלא כחוליה

מקובל דלא כחוליה

מקובל דלא כחוליה

מקובל דלא כחוליה

מקובל דלא כחוליה</